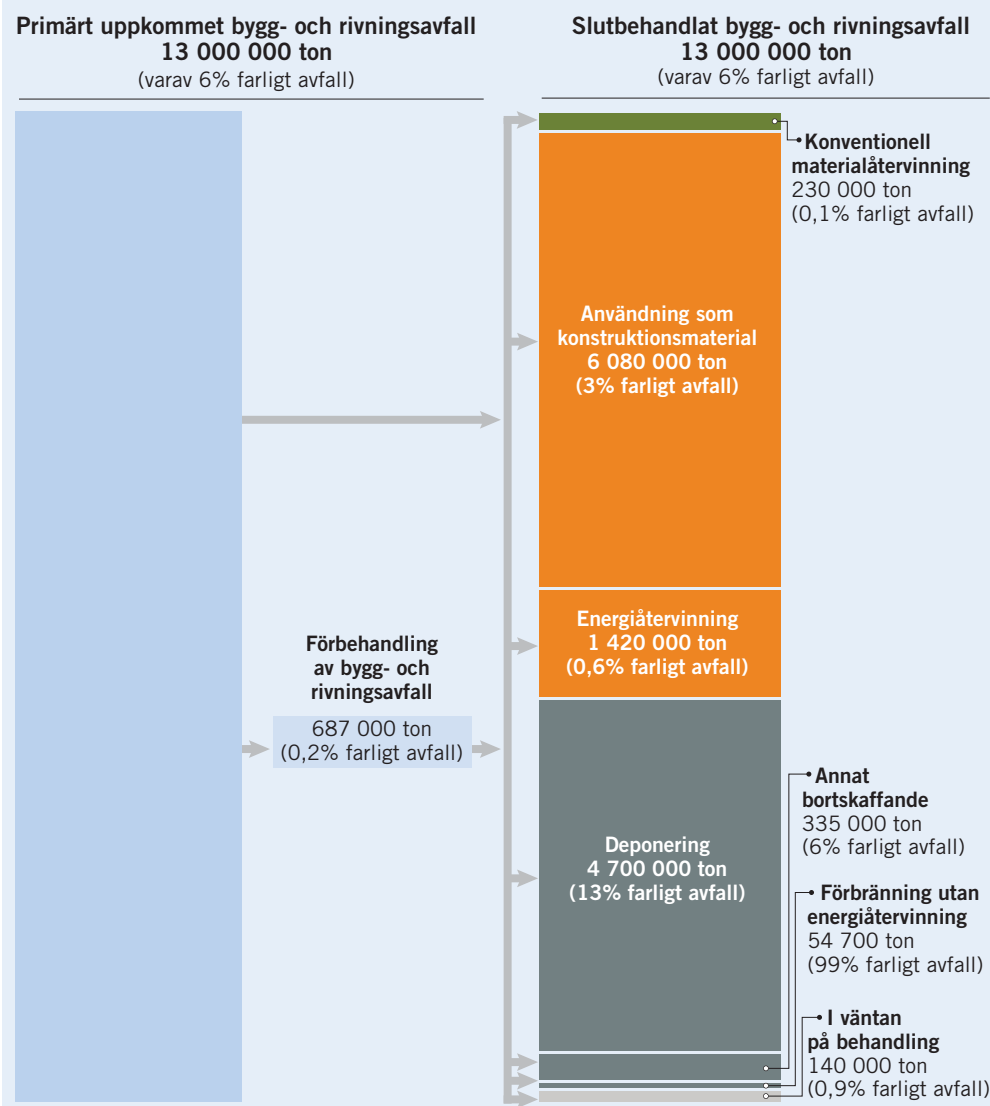

BYGG- OCH RIVNINGSAVFALL

2018 uppstod 13 miljoner ton bygg- och rivningsavfall, varav cirka 840 000 ton farligt avfall (6 procent). Det motsvarar 1,3 ton respektive 81 kilogram per person i Sverige. Av detta avfall förbehandlades 687 000 ton innan det gick till slutbehandling.

Mängderna omfattar både bygg- och rivningsavfall från byggverksamhet (inklusive rivnings- och anläggningsarbete) och från andra branscher (inklusive hushåll). I statistiken ingår endast bygg- och rivningsavfall som hanteras i tillståndspliktiga avfallsanläggningar. Det innebär exempelvis att schaktmassor från ett vägarbete som används direkt vid ett annat vägarbete inte ingår.

FLÖDE AV BYGG- OCH RIVNINGSAVFALL 2018

Primärt avfall är sådant som inte genomgått avfallsbehandling. **Förbehandling** är mekanisk behandling av typen sortering, krossning och liknande. Den ger alltid upphov till avfall som i sin tur måste behandlas.

■ Materialåtervinning ■ Annan återvinning
■ Bortskaffande ■ Okänd behandling

STORA MÄNGDER FRÅN ANLÄGGNINGSPROJEKT

Bostadsbyggande står för mindre än 10 procent av det totala bygg- och rivningsavfallet. De stora mängderna kommer från infrastruktur- och anläggningsprojekt eller muddring. De största avfallsslagen är jord (schaktmassor), mineraliskt bygg- och rivningsavfall (betong, tegel, klinker, asfalt och liknande) samt muddermassor.

VAD HÄNDER MED AVFALLET?

Den vanligaste behandlingen av bygg- och rivningsavfall är att det återvinns som konstruktionsmaterial (knappt 6,1 miljoner ton eller 47 procent av det totala avfallet), följt av deponering (4,7 miljoner ton, 36 procent) och energiåtervinning (drygt 1,4 miljoner ton, 11 procent). Konventionell materialåtervinning, som återvinning av metaller, plast och papper, står för endast 230 000 ton – 1,8 procent av det totala avfallet.

AVFALLSMÄNGDERNA FÖLJER OMSÄTTNINGEN

Mängden bygg- och rivningsavfall följer branschens omsättning och typ av projekt. Om omsättningen går upp och fler byggprojekt genomförs ökar avfallet i motsvarande omfattning. Byggbranschen står för ungefär 40 procent av Sveriges avfall (när gruvavfallet räknas bort). Därför är det av särskild stor vikt att avfallet från bygg och rivning minimeras, så att klimatpåverkan kan minska och resurshushållningen förbättras.

SVÅRT ATT NÅ ÅTERVINNINGSMÅLET

EU:s avfallsdirektiv säger att 70 procent av avfallet från bygg- och rivningsverksamhet ska återanvändas eller materialåtervinnas.

I Sverige följs målet upp genom att tillståndspliktiga avfallsanläggningar rapporterar in icke-farligt bygg- och rivningsavfall från alla branscher. Men data från icke tillståndspliktiga anläggningar, som hanterar relativt stora mängder anläggningsmassor, ingår inte i underlaget. En del avfall från byggsektorn *ska* inte räknas med, till exempel utsorterade förpackningar av papper (räknas som förpackningsavfall), inte heller farligt avfall, jord, sten eller muddermassor.

Detta betyder att en stor del avfall från bygg-, rivnings- och anläggningsarbete inte räknas in i återvinningsmålet. Endast cirka 3,5 miljoner ton ingår, jämfört med de 11,8 miljoner ton icke-farligt avfall som uppstår.

Under 2018 ökade återvinningsgraden något, till 52,1 procent jämfört med 49,5 procent 2016. Men det är fortfarande långt kvar till målet på 70 procent.

Den relativt låga nivån kan förklaras av att stora mängder avfall fortfarande deponeras, att träavfall energiåtervinns (räknas inte med i återvinningsmålet) samt att tunga avfallslag som schaktmassor ofta hanteras av icke-tillståndspliktiga anläggningar och inte har ingått vid beräkningen av måluppföljningen.

MER INFORMATION

Handläggare i avfallsstatistikgruppen, Återvinningsenheten, Naturvårdsverket
010-698 10 00
avfallsstatistik@naturvardsverket.se

Läs mer: [Naturvårdsverkets fakta om avfall](#)

Skraddarsy din avfallsstatistik: [SCB:s statistikdatabas – Avfall, uppkommet och behandlat](#)

© Naturvårdsverket 2020
Text och utformning: SMED, Svenska MiljöEmissionsData

